

Νίκος Ξαρχάκος

Καπιταλισμός:

Ζαν Πολ Μιρά, διευθυντής της μονάδας εντατικής θεραπείας του νοσοκομείου Cochin στο Παρίσι:

«Εάν θα μπορούσα να γίνω προβοκάτορας: Δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε αυτήν τη **μελέτη στην Αφρική, όπου δεν υπάρχουν μάσκες, αγωγή ή μονάδες εντατικής θεραπείας**, όπως γίνεται κάπως έτσι, άλλωστε, σε ορισμένες έρευνες για το AIDS; **Ή και με τις ιερόδουλες**, που δοκιμάζουμε πράγματα, διότι γνωρίζουμε ότι είναι εκτεθειμένες σε μεγάλο βαθμό και δεν προστατεύουν τους εαυτούς τους. Τι σκέφτεστε γι' αυτό;»

Καμίλ Λοχτ, διευθυντής ερευνών του Εθνικού Ινστιτούτου Υγείας της Γαλλίας Inserm:

«**Έχετε δίκιο**. Βρισκόμαστε στη διαδικασία να σκεφτούμε, παράλληλα, **μια έρευνα στην Αφρική με το BSG...**».

Σοσιαλισμός:

Φιντέλ Κάστρο, πρόεδρος της Κούβας ως το 2008: «Μιλώ εξ ονόματος παιδιών που στον κόσμο δεν έχουν κομμάτι ψωμιού. Μιλώ εξ ονόματος των ασθενών που δεν έχουν φάρμακο, μιλώ εξ ονόματος όσων έχουν στερηθεί το δικαίωμα στη ζωή και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια».

«**Η δική μας χώρα δεν ρίχνει βόμβες σε άλλους ανθρώπους. Η δική μας χώρα δεν στέλνει αεροπλάνα να βομβαρδίζουν πόλεις. Η δική μας χώρα δεν έχει πυρηνικά όπλα. Η δική μας χώρα δεν έχει χημικά όπλα. Η δική μας χώρα δεν έχει βιολογικά όπλα. Η δική μας χώρα δεν θα στείλει ποτέ θάνατο στις γωνιές της γης, αλλά αντιθέτως, η δική μας χώρα θα στείλει ΓΙΑΤΡΟΥΣ σε όσους έχουν ανάγκη σε όλες τις γωνιές της γης. Γιατρούς! Όχι βόμβες! Γιατρούς!**»* ([δες εδώ](#))

Στις μητροπόλεις του Καπιταλισμού Νέα Υόρκη, Λονδίνο, στην εποχή του Κορωναϊού, οι κυβερνήσεις των πλανηταρχών Τραμπ και Τζόνσον αποφάσισαν, ότι η οικονομία και τα κέρδη προηγούνται της ανθρώπινης ζωής... Έτσι, πολύ απλά κι ανώδυνα προχώρησαν σε πολιτικές, που, τελικά, οδήγησαν στο μοντέλο της «αποψίλωσης της Αγέλης»...

Ο Νεοφιλελευθερισμός, άλλωστε, είναι ένα «πρόγραμμα», που... ξεπερνάει τις κρίσεις του, είτε συστημικές είτε χρηματοπιστωτικές είτε υγειονομικές-ανθρωπιστικές. **Το μνημείο ανηθικότητας δεν είναι** αυτές καθαυτές οι αποφάσεις τους, που δολοφονούν τους ψηφοφόρους τους...

Γνωρίζουμε, ότι στη νεοφιλελεύθερη ζούγκλα της δικτατορίας του Κεφαλαίου η ανθρώπινη ζωή, ως αξία, έχει υποχωρήσει πολύ μπροστά στις νέες αξίες, την κερδοφορία και την «κατάκτηση» νέων αγορών.... Τώρα αυτό αποδεικνύεται και στους ίδιους τους λαούς της δύσης, που ο (καπιταλιστικός) τοξικο-Ταξικός ιός (**δες εδώ**) αποδεκατίζει τους λαούς της Δύσης με **ταξικούς** όρους κανιβαλισμού και επικαιροποιημένης Ευγονικής... **Το μνημείο ανηθικότητας, δυστυχώς, είναι** αυτός ο απίστευτα **ξεδιάντροπος κυνισμός** ενός συστήματος, που ενώ παραπαίει, γυμνό και δολοφονικό, απέναντι στους ίδιους του τους πολίτες, βρίσκει την κατάλληλη στιγμή, λίγο πριν καταρρεύσει, την ύστατη λύση:

«Θα στείλουμε τις ΝΑΤΟϊκές Φαρμακευτικές όχι με βόμβες, αλλά με «νέα» χημικά-βιολογικά όπλα, τα νέα πειραματικά μας φάρμακα, να βομβαρδίσουν τα εξαθλιωμένα πειραματόζωα της Αφρικής!

Πάντα, άλλωστε, από την εποχή της στρατιωτικής αποικιοκρατίας ως την σημερινή, αυτή της Χρεοκρατίας, η επίπλαστη ευμάρεια των δυτικών κοινωνιών μας, βασιζόταν στην αναλωσιμότητα των φτωχών... Τι σημασία έχει, αν αυτοί οι φτωχοί προέρχονται από την Αφρική, ή ακόμη κι απ' την Νέα Υόρκη, το Μιλάνο ή τη Μαδρίτη;...»

Αυτή η υστερία της βαρβαρότητας... Η ανηθικότητα που γίνεται νομιμότητα... Η στέρηση κοινωνικών ελευθεριών και δημοκρατικών δικαιωμάτων που γίνεται κανονικότητα..., η απανθρωποίηση και χυδαιότητα ενός γκαλεανικού «Κόσμου Ανάποδα»... Αυτή η γενικευμένη «δυστοπία» σηματοδοτεί το οριστικό τέλος μιας εποχής, όπου το ιμπεριαλιστικό Κεφάλαιο έβρισκε τρόπο, περιφερειακά ή τοπικά, ιδιαίτερα σε διάφορες περιοχές του τρίτου κόσμου, να δημιουργεί εκτόνωση της συσσώρευσής του, είτε προκαλώντας πολέμους είτε οικοδομώντας τους όρους αειφορίας του και επιτάχυνσης της εκμεταλλευτικής του μηχανικής, μέσω της δικτατορίας των δανειακών μηχανισμών του... Τώρα παρακολουθούμε την αυγή μιας νέας εποχής, όπου ο **Νεοφασισμός**, φορώντας τον μανδύα του Νεοφιλελευθερισμού θυματοποιεί μαζικά, εκτός απ' τους ταξικούς του εχθρούς ακόμη και την ίδια την κοινωνική του βάση, ακόμα και τους αστούς που τον στήριζαν...

Αυτή είναι μια νέα σελίδα στην εποχής της στυγερής δικτατορίας του... Τώρα, που πολλοί θα έλεγαν, ότι εξαιτίας αυτής της κρίσης παρακολουθούμε το κύκνειο άσμα του... Αυτή η εξέλιξη μας δείχνει ξεκάθαρα, πως μετά την εποχή του Κορωναϊού, αυτό το αδίστακτο σύστημα θα επιστρέψει περισσότερο σκληρό και αμείλικτο από ποτέ όχι μόνο για τις λαϊκές μάζες, αλλά ακόμη και για κάποιες μερίδες αστών...

Αυτή η ίδια η υπεροψία και ο κυνισμός του κεφαλαίου είναι που κοστίζει χιλιάδες ανθρώπινες ζωές στις χώρες της Δύσης, όπου έχει καλλιεργηθεί από τις πολιτικές και οικονομικές εξουσίες αυτή η υπεροψία στους πολίτες της και έχει εδραιωθεί μια σχέση «πλειοψηφικής... αμοιβαίας εμπιστοσύνης» μαζί τους... Εμπιστοσύνη στην... απόλυτη βεβαιότητα, ότι το πανίσχυρο σύστημα θα αντιμετωπίσει αποτελεσματικά την πανδημία, όπως έχει... «επιτυχώς... κάνει» σε κάθε «στρέβλωση» ή απειλή... Η ψευδεπίγραφη αυτή «αλαζονεία της ισχύος» είναι, που έκανε πολιτικές-οικονομικές εξουσίες και υγειονομικές αρχές στις μητροπόλεις του καπιταλισμού να καθυστερήσουν τραγικά τη λήψη μέτρων και οι πολίτες να «χαλαρώσουν» μπροστά στην πανδημία, θεωρώντας τον ιδίο... υπερτιμημένο και την απειλή... υπερβολική... Αυτή η **ΑΛΑΖΟΝΕΙΑ** του Καπιταλισμού είναι υπεύθυνη για το τίμημα που πληρώνουν οι κοινωνίες του...

Αντίθετα, στην Ελλάδα, οι «μαθητευόμενοι μάγοι» του νεοφιλελευθερισμού έχοντας, εδώ και δεκαετίες, αποσαθρώσει το Εθνικό Σύστημα Υγείας, καλλιεργούσαν καθημερινά μια εικόνα διάλυσης των δημόσιων νοσοκομείων... Αυτό έπρεπε να κάνουν, ως γνήσιοι δούλοι του Κεφαλαίου, γιατί πώς αλλιώς θα μπορούσαν να το «δωρίσουν» στους Ολιγάρχες; Όμως, με την έκρηξη της πανδημίας, ανήμποροι μπροστά στον πανικό που προκάλεσαν οι εικόνες από την γειτονική Λομβαρδία, που διαθέτει, αναμφισβήτητα, ένα δημόσιο σύστημα περίθαλψης πολύ πιο οργανωμένο από το ελληνικό, «αναγκάστηκαν» να «πειθαρχήσουν» στις οδηγίες των γιατρών...

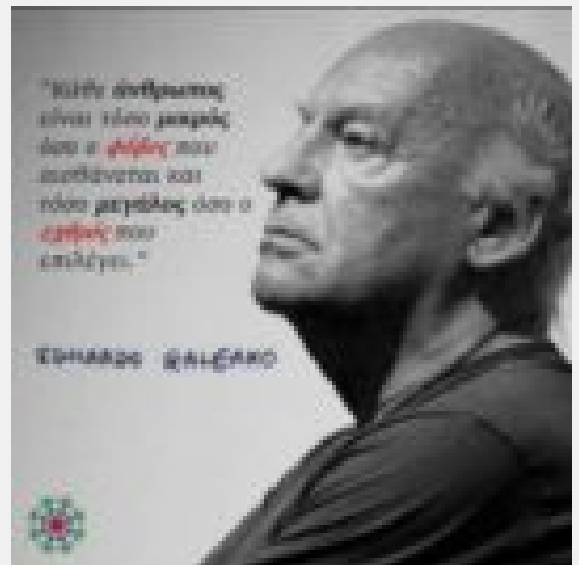
Μέσα στην απελπισία τους να σώσουν ό,τι σώζεται από το αστικό σύστημα που υπηρετούν, και, που ο ιός θα μπορούσε να απειλήσει σοβαρά, «πληροφόρησαν» το λαό για τις τραγικές επιπτώσεις, που θα είχε η εξάπλωσή του... Φρόντισαν, βέβαια, να απενοχοποιήσουν τον εαυτό τους, καθιστώντας τον λαό αποκλειστικά υπεύθυνο για τη διασπορά της επιδημίας μέσω της «ατομικής ευθύνης»...

Ωστόσο, άφησαν... να διαφανεί, ότι το σύστημα, που οι ίδιοι αποδιοργάνωσαν, δεν θα αντέξει ούτε το ένα δέκατο του βάρους αυτών που συνέβησαν στην Ιταλία... Αυτή η έμμεση... παραδοχή του χάους που έσπειραν για δεκαετίες έγινε αντιληπτή από τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού (πώς θα μπορούσε να την αμφισβητήσει, άλλωστε... αφού ο λαός γνωρίζει από πρώτο χέρι τους υπαίτιους της διάλυσης του Δημοσίου Συστήματος Υγείας ...), με αποτέλεσμα να πειθαρχήσει στα μέτρα περιορισμού των μετακινήσεων...

«**Ο ΦΟΒΟΣ ΦΥΛΑΕΙ ΤΑ ΕΡΗΜΑ**»... **Ο Φόβος** απέναντι στις πενιχρές δυνατότητες ενός πλήρως αποδομημένου δημόσιου συστήματος περίθαλψης... **Ο Φόβος** των παντέρημων, απροστάτευτων πολιτών και η **ανυπαρξία εμπιστοσύνης** απέναντι στο αστείο κυβερνητικό-πολιτικό σύστημα-παιδική χαρά, σ' ένα θιάσο φιλελεύθερων «μαθητευόμενων μάγων»... Αυτών, που το Γενάρη έλεγαν, πως ο Κορωνοϊός είναι μια απλή γρίπη... Οι Έλληνες, λοιπόν, πειθάρχησαν στην απαγόρευση κυκλοφορίας... Πειθάρχησαν σ' αυτό που του ζήτησαν οι γιατροί. Γιατί το ίδιο τους ζήτησε, μετά την μεγάλη πίεση των γιατρών, ο πρωθυπουργός και η κυβέρνησή του (αφού άφησαν τους... παπάδες απ' έξω) ... Είναι ποτέ δυνατόν να «συμμορφωθείς» και να μείνεις μέσα, επειδή το είπε ο... πρωθυπουργός και οι υπουργοί του;; Ούτε γι αστείο!! Πώς είναι δυνατόν να πιστέψεις τα λόγια τού... νεοφιλελεύθερου θιάσου;

Αλήθεια, υπάρχει κανείς που μπορεί να εμπιστευτεί αυτούς, που χρόνια σου κάνουν πλήση εγκεφάλου για το ανίκανο, αναξιόπιστο, και... υπερτροφικό (!!) δημόσιο σύστημα υγείας και το... τραγικό δημόσιο νοσοκομείο; Είναι ποτέ δυνατόν να εμπιστευτείς αυτούς, που χρόνια ολόκληρα αγωνίζονται να σε πείσουν, ότι ο διασώστης του ΕΚΑΒ, ο γιατρός και ο νοσηλευτής του δημόσιου νοσοκομείου, ο τραυματιοφορέας, η καθαρίστρια είναι όχι μόνο πάρα πολλοί, αλλά και τεμπέληδες, χαραμοφάηδες, ανίκανοι, υπερβολικά αμειβόμενοι (!!) και πρέπει ο αριθμός τους να μειώνεται συνεχώς; Πώς είναι δυνατόν να τους εμπιστευτείς, όταν μέχρι χθες σου έλεγαν όλα αυτά και σήμερα σου μιλάνε για «ήρωες με τα άσπρα και τα μπλε»; Όχι, είναι αδύνατο να εμπιστευτείς... αυτούς! Είναι, απολύτως αναξιόπιστοι και ύπουλα υποκριτές ... **Ίσως, τελικά, αυτό το ελληνικό... παράλογο-παράδοξο, «ψηφίζω κάποιον που δεν εμπιστεύομαι», να σώσει ζωές (!!)... Άρα ο ατομικός και συλλογικός Φόβος είναι η μόνη ασφάλεια που σου απομένει... γι αυτό πειθαρχείς...**

Ευτυχώς, υπάρχει και η άλλη πλευρά... Ο κόσμος του **Θάρρους και του Αγώνα** απέναντι στο Φοβικό σύνδρομο... Είναι η καθημερινή μάχη που δίνουν χωρίς όρους, χωρίς ωράριο, πολλές φορές χωρίς υγειονομικό υλικό, χωρίς στολές και μάσκες προστασίας, οι κατασυκοφαντημένοι «ήρωες με τα άσπρα και τα μπλε»... Αυτοί που παλεύουν καθημερινά για το Δημόσιο Αγαθό της Υγείας...

Αυτοί που πληρώνουν το κόστος με 10% φορείς του ιού ανάμεσά τους... Αυτοί, που οι συστηματικοί συκοφάντες τους βγήκαν, με περίσσιο θράσος, να τους χειροκροτήσουν στα μπαλκόνια...

Υπάρχει, όμως, και η όψη του άλλου κόσμου, που, **ευτυχώς, ΤΟΣΟ ΠΟΛΥ ΤΟΥ ΜΟΙΑΖΟΥΝ** και οι Έλληνες υγειονομικοί, αλλά και οι Ιταλοί, οι Ισπανοί, οι Γάλλοι... Είναι η εικόνα και η δράση χιλιάδων **Κουβανών** γιατρών και νοσηλευτών, που αγωνίζονται εδώ και δεκαετίες σ' όλον τον κόσμο της καπιταλιστικής καταστροφής και των επιδημιών, στην Αφρική, στην Ασία, στη Λατινική Αμερική... Είναι αυτοί, που τώρα τους παρακολουθούμε να έρχονται στην Κίνα, στο Μιλάνο, στη Μαδρίτη, για να προσφέρουν τη βοήθειά τους... Γιατροί και νοσηλευτικό προσωπικό από την Κούβα, μια χώρα περίπου σαν τη δική μας, που εδώ και 60 χρόνια βρίσκεται σε αυστηρό εμπάργκο από τον αιμοβόρο, παγκοσμιοποιημένο καπιταλισμό...

Αυτό το εμπάργκο είναι η κοινωνική θανατική ποινή, που έχει επιβληθεί σ' αυτήν την χώρα και τον περήφανο λαό της, από το απάνθρωπο, τιμωρητικό, γενοκτόνο Κεφάλαιο, με σκοπό να τον καταδικάσει στην πείνα, την εξαθλίωση και να τον αποδεκατίσει... Γιατροί και νοσηλευτικό προσωπικό από την Κούβα,

μια χώρα **ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ**, που η βάση της ανάπτυξής της, όλες αυτές τις δεκαετίες μέσα το εμπόργκο ήταν η δημιουργία συνθηκών αυτάρκειας στην παραγωγή, *με κυρίαρχη-υπέρτατη αξία, την προστασία του μεγαλύτερου αγαθού της, του πραγματικά ανεκτίμητου Κεφαλαίου της, των ανθρώπων της...*

Παρατηρώντας, πρώτα-πρώτα, τον κόσμο των μάχιμων υγειονομικών στα δημόσια νοσοκομεία, Ελλήνων, Ιταλών, Ισπανών, Γάλλων, Κουβανών... αναζητούμε και προσπαθούμε να κρατηθούμε από κάθε ικμάδα της κατακερματισμένης μας αξιοπρέπειας ... Παρατηρώντας όλους τους νοσοκομειακούς γιατρούς και τους νοσηλευτές, που αγωνίζονται, είμαστε σίγουροι, ότι στην καρδιά τους καίει η φλόγα **του σοσιαλισμού...** Γιατί, ποιος μπορεί να το αρνηθεί, πως βλέπουν και νιώθουν τις αξίες αυτού του κόσμου **με σοσιαλιστική συνείδηση;** Ποιος μπορεί να αρνηθεί, πως η μάχη τους δείχνει βαθιά προσήλωση στο Λαϊκό, Δημόσιο Αγαθό της Υγείας; Ποιος μπορεί να αρνηθεί, πως στον σκληρό αγώνα τους, έχουν πυξίδα τη βαθιά τους πίστη **στη Ζωή και στον Άνθρωπο**, το μοναδικό, αειφόρο, δημιουργικό Κεφάλαιο;... Αυτούς που ηρωικά δεν διστάζουν να ρισκάρουν τη ζωή τους για να σώσουν ζωές...

Κι από την άλλη μεριά, δυστυχώς, παρατηρούμε τη θλιβερή, αποκρουστική, υποκριτική εικόνα των ντόπιων «μαθητευόμενων μάγων» του πειραματικού νεοφιλελευθερισμού και τους ξένους μέντορές τους, τους εγκληματικούς πατριάρχες του κεφαλαίου στα μητροπολιτικά καπιταλιστικά κέντρα...

Αυτούς τους «γίγαντες του Κεφαλαίου» με τα πήλινα πόδια... που τώρα τρεκλίζουν...

Κάνουμε τη σύγκριση των δύο κόσμων και προσπαθούμε να συγκρατήσουμε τα δάκρυά μας... Είμαστε πια απολύτως βέβαιοι, ότι ο Εντουάρντο Γκαλεάνο δεν πέθανε, είναι πάντα εδώ και μας συντροφεύει...

***Λόγος του Φιντέλ Κάστρο στο Πανεπιστήμιο του Μπουένος Άιρες το 2003**